

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Catharina Bronsveld
Titel: Dat vergeef ik nooit
Druk: 1
54 blz.

G. K. C. 0. 9 t. d. t. 60 cent. Dit boekje, hoe goed ook verteld, is naar den inhoud een aaneenschakeling van al het gebruikelijke materiaal, zooals we dat al lange jaren kennen. Een tweetal gelukkige ongelukken brengt ook hier de gelukkige oplossing, natuurlijk precies op Kerstfeest. Piet de Bruin is een jongen, die heerlijk sneeuwballen na schooltijd. Maar hij had zijn grootmoeder moeten afhalen uit het Oude-vrouwen-huis! Vergeten! Gauw nog gaat hij - om juist te zien, hoe ze door een sneeuwbal uit een zijstraat geraakt wordt en valt. Met een gebroken arm wordt ze in het "huis" gebracht. Piet is woedend op Frits, die 't gedaan heeft. "Dat vergeef ik hem nooit." Maar - door grootmoeders ziekte en door een sterfgeval moet Piet tot andere en betere gedachten komen. Dit geschiedt, en op Kerstfeest zegt hij het aan grootmoeder, na veel strijd en berouw. De strekking is te prijzen. Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren. Zijn we niet vergevensgezind, dan wijkt de vrede uit het hart, dan wordt de vrijmoedigheid des gebeds gemist. De Auteur vertelt mooi. Als ze een lesje uitdeelt, een wenkje geeft, dan houdt ze geen preek, zelfs geen preekje. Meester, blz. 7, is een goed paedagoog. Hij broemt niet om Piet's verstrooidheid. Ik ben 't ook, zegt hij. Vergeten, zegt vader, is een fout van 't hart, meer dan van 't geheugen, blz. 10. Frits' brief, blz. 27, is in orde, niet overvroom, maar eerlijk. We denken te weinig en praten te veel, zegt Moeder, blz. 30. Het zal ons een genoeg zijn, als Mej. Bronsveld al haar qualiteiten eens toont in een boekje met wat frisscher gegeven. We bevelen dit verhaal voor onze Zondagsscholen aan.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1927
